

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Αθήνα, 18 Μαΐου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Κυβερνητική αναληψία στην Ειδική Αγωγή των εφήβων: Αυθαίρετοι ψηφιακοί "κόφτες" στον ΕΟΠΥΥ (ΦΕΚ Β' 386/2026), διαχρονικός αποκλεισμός των παιδιών με Ειδικές Μαθησιακές Διαταραχές και η δραματική ώθηση οικογενειών και εφήβων σε απόγνωση»

Κύριε Υπουργέ,

Η δημοσίευση του ΦΕΚ Β' 386/02-02-2026, με το οποίο εισήχθη το νέο αναλυτικό Παράρτημα του άρθρου 42 του Ενιαίου Κανονισμού Παροχών Υγείας (ΕΚΠΥ) για την Ειδική Αγωγή, δεν συνιστά έναν απλό «ψηφιακό εξορθολογισμό», αλλά μια βαθιά αντιεπιστημονική και κοινωνικά άδικη παρέμβαση, η οποία περιορίζει δραστικά τη θεραπευτική υποστήριξη παιδιών και εφήβων με νευροαναπτυξιακές και κινητικές διαταραχές.

Στους κωδικούς F98.5 και F98.6, που αφορούν τον τραυλισμό και την ταχυλαλία, εισάγεται ένας οριζόντιος χρονικός αποκλεισμός από τη λογοθεραπεία, καθώς η θεραπευτική κάλυψη διακόπτεται οριστικά όταν ένα παιδί έχει λάβει συνολικά τέσσερα έτη ηλεκτρονικών γνωματεύσεων. Η ρύθμιση αυτή αντιμετωπίζει αυθαίρετα τις διαταραχές λόγου ως παθήσεις με προκαθορισμένη διάρκεια, αδιαφορώντας πλήρως για την πραγματική θεραπευτική πορεία και τις εξατομικευμένες ανάγκες κάθε παιδιού.

Αντίστοιχα, για κρίσιμους κωδικούς που σχετίζονται με παθήσεις της περιγεννητικής περιόδου, όπως η συγγενής υπέρταση και η συγγενής υποτονία, τίθεται ανώτατο ηλικιακό όριο έγκρισης θεραπειών στα δύο μόλις έτη ζωής, παρά το γεγονός ότι οι διεθνείς επιστημονικές κατευθυντήριες οδηγίες και η κλινική πρακτική αναγνωρίζουν την ανάγκη πολυετούς θεραπευτικής παρακολούθησης και αποκατάστασης.

Ιδιαίτερα σοβαρό παραμένει και το διαχρονικό ζήτημα της πλήρους απουσίας αποζημίωσης για τις Ειδικές Μαθησιακές Διαταραχές, όπως η δυσλεξία, η δυσγραφία και η δυσαριθμησία. Το ελληνικό κράτος εξακολουθεί να αγνοεί ότι οι μαθησιακές δυσκολίες δεν επηρεάζουν μόνο τη σχολική επίδοση, αλλά και την αυτοεκτίμηση, την ψυχική υγεία και την κοινωνική ένταξη των παιδιών. Η έλλειψη έγκαιρης και επαρκούς υποστήριξης οδηγεί συχνά σε σχολικό αποκλεισμό, φαινόμενα εκφοβισμού, έντονο άγχος, κατάθλιψη και σοβαρή ψυχολογική επιβάρυνση κατά την εφηβεία.

Την ίδια ώρα, η κρατική αποζημίωση παραμένει καθηλωμένη στο εξευτελιστικό ποσό των 15 ευρώ ανά συνεδρία, τη στιγμή που το πραγματικό κόστος στην αγορά κυμαίνεται μεταξύ 35 και 40 ευρώ. Η κατάσταση αυτή, σε συνδυασμό με τους νέους περιορισμούς και τη μηδενική κάλυψη κρίσιμων θεραπευτικών αναγκών, μετακυλίζει σχεδόν εξ ολοκλήρου το οικονομικό βάρος στις οικογένειες. Έτσι, δημιουργείται ένας βαθύς κοινωνικός και ταξικός διαχωρισμός, καθώς μόνο όσοι διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς πόρους μπορούν να εξασφαλίσουν τη συνέχιση των απαραίτητων θεραπειών για τα παιδιά τους.

Για πολλές οικογένειες, η διακοπή της θεραπευτικής υποστήριξης δεν αποτελεί επιλογή αλλά αναγκαστική συνέπεια της οικονομικής αδυναμίας. Η εξέλιξη αυτή εγκλωβίζει χιλιάδες παιδιά και εφήβους σε συνθήκες κοινωνικής απομόνωσης και απόγνωσης, σε μια περίοδο όπου η Πολιτεία όφειλε να ενισχύει — και όχι να αποδυναμώνει — τους μηχανισμούς προστασίας της παιδικής και εφηβικής υγείας.

Ιδιαίτερα ανησυχητική είναι και η πρόβλεψη του νέου Παραρτήματος του ΕΟΠΥΥ για τους κωδικούς F90.0 και F90.1, που αφορούν τη Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής και Υπερκινητικότητας, σύμφωνα με την οποία οι έφηβοι άνω των 12 ετών δικαιούνται πλέον μόλις έως οκτώ ψυχοθεραπείες. Πρόκειται για μια ακραία και αυθαίρετη περικοπή, καθώς η εφηβεία αποτελεί ακριβώς την πλέον κρίσιμη περίοδο για την εκδήλωση παρορμητικότητας, σοβαρών συναισθηματικών δυσκολιών, παραβατικής συμπεριφοράς και καταθλιπτικών φαινομένων σε παιδιά με ΔΕΠΥ.

Επιπλέον, σε μια περίοδο κατά την οποία οι οικογένειες εκπέμπουν σήμα κινδύνου και η ανάγκη ενίσχυσης των δημόσιων δομών ψυχικής υγείας είναι περισσότερο επιτακτική από ποτέ, το Υπουργείο Υγείας επιλέγει να επιβάλει αυθαίρετους ηλικιακούς περιορισμούς, χρονικά όρια και ψηφιακούς «κόφτες» στο σύστημα ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, στερώντας από χιλιάδες παιδιά τη δυνατότητα συνέχισης των θεραπειών τους.

Επειδή η υγεία των παιδιών και των εφήβων δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με λογικές λογιστικού κόστους, αλλά αποτελεί θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα και υποχρέωση της Πολιτείας.

Επειδή οι αυθαίρετοι περιορισμοί στις θεραπείες παραβιάζουν βασικές αρχές της επιστημονικής δεοντολογίας και στερούν από τους θεράποντες επαγγελματίες τη δυνατότητα εξατομικευμένης θεραπευτικής προσέγγισης ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες κάθε παιδιού.

Επειδή η εγκατάλειψη των οικογενειών παιδιών με αναπηρία, νευροαναπτυξιακές και μαθησιακές διαταραχές εντείνει τις κοινωνικές ανισότητες και οδηγεί χιλιάδες γονείς σε οικονομική και ψυχολογική εξουθένωση.

Επειδή η Πολιτεία οφείλει, ιδιαίτερα σε μια περίοδο βαθιάς κρίσης της εφηβικής ψυχικής υγείας, να ενισχύει και όχι να περιορίζει την πρόσβαση των παιδιών σε υπηρεσίες πρόληψης, θεραπείας και ψυχοκοινωνικής υποστήριξης.

Επειδή για το ΠΑΣΟΚ – Κίνημα Αλλαγής η Ειδική Αγωγή και η υγεία των παιδιών, και ειδικά των παιδιών με αναπηρία, αποτελούν αδιαπραγμάτευτη υποχρέωση του κοινωνικού κράτους και όχι δημοσιονομικό μέγεθος προς περικοπή,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Πώς δικαιολογείται ο οριζόντιος αποκλεισμός παιδιών από λογοθεραπείες μετά τη συμπλήρωση τεσσάρων ετών γνωματεύσεων, ανεξαρτήτως της πραγματικής θεραπευτικής τους ανάγκης;
2. Για ποιο λόγο το Υπουργείο Υγείας και ο ΕΟΠΥΥ εξακολουθούν να μην παρέχουν καμία αποζημίωση για τις Ειδικές Μαθησιακές Διαταραχές, παρά τις τεκμηριωμένες επιπτώσεις τους στην εκπαιδευτική πορεία των παιδιών;
3. Βάσει ποιων επιστημονικών δεδομένων και ποιων κλινικών εισηγήσεων αποφασίστηκε ο περιορισμός σε μόλις οκτώ ψυχοθεραπείες για εφήβους άνω των 12 ετών με ΔΕΠΥ;
4. Συνδέει το Υπουργείο τις περικοπές στην Ειδική Αγωγή και την αδυναμία οικονομικά ευάλωτων οικογενειών να στηρίξουν θεραπευτικά τα παιδιά τους με τη ραγδαία επιδείνωση της εφηβικής ψυχικής υγείας και τα τραγικά περιστατικά που καταγράφονται το τελευταίο διάστημα;
5. Προτίθεται το Υπουργείο να αποσύρει τους ψηφιακούς «κόφτες» του ΦΕΚ Β' 386/2026 και να προχωρήσει σε ουσιαστική αναπροσαρμογή της αποζημίωσης των θεραπευτικών συνεδριών, ώστε να σταματήσει η οικονομική εξόντωση των οικογενειών παιδιών με ανάγκες Ειδικής Αγωγής;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Παππάς Πέτρος